

מ"ת 14840/04 - מדינת ישראל נגד עבדול חדור, מוחמד פקיה, מוחמד סאמארה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרגלית

מ"ת 15-04-14840 מדינת ישראל נ' חדור (עוצר) ואח'
המבקשת
מדינת ישראל
בנסיבות פרקליטות מחוז ירושלים
ע"י ב"כ עוז רופיה קאסם
נגד
המשיבים
1. עבדול חדור (עוצר)
2. מוחמד פקיה (עוצר)
שניהם ע"י ב"כ עוז מוחמד ענאבוסי
3. מוחמד סאמארה (עוצר)
ע"י ב"כ עוז ריאד סואעד

החלטה

בעניין המשיבים 1 עד 3

1. לפני בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

כתב האישום

2. בכתב האישום שהוגש נגד המשיבים נטען שככל המשיבים הם תושבי שטחים ללא אישור כניסה לישראל כחוק. כתב האישום כולל ששה אישומים. ארבעת האישומים הראשונים מתיחסים לשלוושת המשיבים ייחודי; ואילו שני האישומים הנוספים מתיחסים למabit 1 בלבד.

3. **האישום הראשון** הוא האישום המרכזי שבכתב האישום והוא מייחס למשיבים עבריות של סיכון חי אדם בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטר; החזקת מכשירי פריצה; החזקת נכס חשוד; כניסה לישראל שלא כדין; וכן תקיפת שוטר בנסיבות חמירות.

4. לפי אישום זה, ביום 29.3.2015 סמוך לשעה 14:00 נסעו המשיבים ברכבת גנוב מסוג שברולט. ברכבת נהג המשיב 2. סמוך לעטרות נידת ה才华 לנסוע אחריו רכב זה. הרכב החל בנסעה מהירה לכיוון רמות. הנידת

הזהתת והופעלו אורות כחולים. משלב זה החל הרכב לנסוע במהירות תוך מעבר נתיבים וגרימה לרכבים אחרים לסתות מסלולם. הרכב המשיך בנסעה מהירה שאינה תואמת את הדרך תוך שהוא חוצה או רודם ואף עולה פעמיים על אי תנועה. בהמשך נטען בכתב האישום של מרומות מחסום שהוקם בכביש ביד המשטרה, הגיע הרכב בנסעה מהירה וניגש נידת שהייתה במקום תוך פגיעה בערקה הבטיחות. נגרמו נזקי רכוש לנידת. בשלב זה, לפי כתב האישום, ירה אחד השוטרים יריות באויר ושוטר נוסף נאלץ לקפוץ לשולי הכביש על מנת שלא להיפגע מהרכב. אך בכרך לא הסתיים העניין לפי כתב האישום, שכן הרכב המשיך בנסעה במהירות העולה על 150 קמ"ש תוך מעבר מסוכן בין הנטיים ותוך ניסיון לנגן נידת משטרה נוספת. הרכב אף נסע בניגוד לכיוון התנועה ושוב עלה על אי התנועה. הדברים הגיעו בהמשך, לפי כתב האישום, לכדי יריות שנורו לעבר חילקו התחthon של הרכב בידי שוטר אחר. הרכב המשיך בנסעה תוך חציית צומת באור אדום ובמהירות גבוהה. הרכב נעצר סמוך למתחם משטרתי לאחר צומת עופר. או אז - לפי כתב האישום - המש��ים עזבו את הרכב והחלו בבריחה רגילה תוך שהם קופצים מעל גדר. במהלך מרדף זה אחר משב 3 ירה השוטר כדורים באוויר. משב 1 היכא את אחד השוטרים וشرط אותו במהלך בריחתו. בכתב האישום נטען שהרכב נמצא תקין ובו כל פריצה, כמו גם רכוש גנוב בהיקף ניכר שפורט בכתב האישום.

5. **האישומים השני, השלישי והרביעי** לכתב האישום מתיחסים לעבירות רכוש שבוצעו לפי הטענה אותו יום כאשר הרכוש שנמצא ברכב כאמור באישום הראשון, נגנב באותו שולשה אירועים מושא האישומים השונים. **האישום השני** מתיחס לפחות לאירוע שהייתה בישוב גבעת זאב (ברח' יעלים) באותו היום (29.3.2015) בין השעות 08:00 עד 14:00. המש��ים מואשמים באישום זה בתפרצונות למקום מגוריים ובעגינה. הם גם מואשמים באותו עבירות **האישום השלישי** בשל פריצה לבית ברוח' ערגות בגבעת זאב באותו היום (בין השעות 06:00 עד 14:00), והמשﬁים מואשמים **באישום הרביעי** באותו עבירות בשל מעשה התפרצונות בבית בשכונת גילה (בין השעות 12:00 עד 14:00).

6. כזכור לעיל, כתב האישום כולל שני אישומים נוספים נגד המשב 1 בלבד. **האישום החמישי** עניינו ניסיון התפרצונות למקום מגוריים וכן כניסה שלא כדין זאת בהתייחס לניסיון פריצה לבית בגבעת זאב ביום 10.3.2015 תוך שנותן שהמשיב 1 הגיע למקום ברכב מסווג פורד פוקוס בצבע לבן). **האישום השישי** מתיחס לפתיחת בית בגבעת זאב ביום 10.3.2015 בסמוך לשעה 12:00 תוך שעה 12:00 תוך שעה 12:00 המשב 1 מואשם באישום זה בעבירות של התפרצונות למקום מגוריים וכן בעגינה.

מהלך הדין והנטען לפני

7. בשל אילוצים שונים התקיים הדיון בעניינים של המש��ים 1-2 והמשיב 3 (המיוצגים בנפרד) - במועדיו שונים - והחלטה זו ניתנת בעניינים של המשﬁים כולם. משב 3, שהוא ראשון לטעון, לא חלק על העובדות המתוארות באישומים הראשון עד הרביעי. לגבי האישום הראשון הוא טוען שהוא ביקש מהנהג לעצור ולא להמשיך במרדף Ark הנהג לא שעה לבקשתו. לגבי האישומים בעבירות הרכוש המיוחסים למשיב 3 (האישומים השני עד הרביעי) טוען בא כוחו שהוא לא חולק על כך שהרכוש שנטפס ברכב שייך לאותם הבלתי, אך לא המשיב הוא שפרץ ואין לו קשר לפריצה. מילא לא מדובר גם ב"חזקת תקופה". משיב זה אף טוען שהוא לא חולק על כך שהוא נכנס

לישראל שלא כחוק אך לטענתו הדבר היה במהלך אותו מרדף ומבליל שיש לו שליטה עלvr.

8. משיבים 1-2 טענו בדיון שהתקיים בעניינים להיעדר ראיות לכואורה (או לפחות ל"חולשה ראייתית") בכל האישומים. הטענה המרכזית של משיבים אלה הייתה שהם היו "טרםפיסטים" באותו הרכב. המשיב 2 מכחיש שהוא זה שנג ברכב. עוד טוען, שהמשיבים לא נטו חלק בכל אירועי התפרצויות ומילא היות שהם היו "טרםפיסטים" גרידא, לא ניתן לייחס להם גם חזקה תקופה ואין להם כל קשר לרכוש שנטפס ברכב. משיבים אלה טוענו שבאיועי התפרצויות גם אם היה מדובר באותו רכב לפי חומר החוקירה, הרי שנג בו אדם אחר. והראה לכך היא חלק מהרכוש הגנוב לא נתפס באותו רכב למרות שמדובר באותו היום. המשיבים 1-2 גם טוענו לעניין אי סבירות גרסת השוטרים, במיוחד בעניין עדותם שהכללים הרלבנטיים לא לעניין אופן הקמת הדבר לא אפשרי באותו המקום. ונטען גם שהשוטרים לא פעלו לפי הכללים הרלבנטיים לא לעניין אופן הקמת המchosום באמצעות נידת דזוקא, ולא לעניין הוראות פתיחה באש. הדברים מצבעים, לפי הטענה, גם על חוסר מהימנות של השוטרים (בעיקר בעניין הזיהוי של משיב 2 כנוהג); וגם מספקים הסבר במהלך המרדף - מנוקדת המבט של המוצאים ברכב עצמו.

9. לבסוף, ובכל הקשור לאישומים החמישי והשישי, טוען שאין ראיות לכואורה כלפי משיב 1 שהוא הנאשם באישומים אלה, שכן מדובר על צילומי וידאו בלבד שאין בהם כל פוטנציאלי סביר להרשותה, ללא כל זיהוי או ראייה נוספת ואין די בכך ראיות לכואורה למעצר.

דין והכרעה

10. לאחר שעינתי מכלול חומר החוקירה שהונח לעיוני וشكלה את טענות ב"כ הצדדים, מסקנתי היא קיימות ראיות לכואורה להוכחת אשמת המשיבים 1-3 באישומים המרכזיים שבכתב האישום שם בראש ובראשונה האישום הראשון ובהמשך לו כפי שיוסבר, גם באישומים השני, השלישי והרביעי. לאישומים החמישי והשישי לא מצאתי ראיות לכואורה. אפרט.

11. כפי שעולה מן הטיעון שלעיל בעניינים של המשיבים כולם, העניין המרכזי הדורש התייחסות במסגרת הלכוארית בשלב זה כמובן, היא בעניין האישום הראשון. ובאופן ספציפי, השאלה מי נהג ברכב; והשאלה האם המשיבים כולם היו חלק מעניין זה.

12. מחומר החוקירה עולה שקיים זיהוי של המשיב 2 כנוהג הרכב בידי השוטרים מיארה וגתהון ציין בעניין זה שהוא זיהה את המשיב 2 כנוהג בוודאות (שורה 22; וראו גם הودעת השוטר מיארה בשורות 26-27; לעניין הזיהוי ראו גם הודעת השוטר פחימה בשורות 63-64). בשלב זה של מעצר, אין זה מקום לבחון את מהימנות גרסאות אלה של השוטרים. למעשה לפני פני נתונים של ממש או ראיות שיש בהן כדי מסקנה שאין ראיות לכואורה בעניין זה של נהיית המשיב 2 ברכב. טוען, כאמור, בהקשר אחד של תיאור המרדף שהרכב לא יכול היה לבצע פעולה בכיביש 9 בנסיבות מסוימת ולכן כביכול הודעות השוטרים גם לעניין הזיהוי כולם אין

מהימנות. אולם לא מצאתי ממש בטענה זו. ניתן לראות מהודעות השוטרים הרבות - ומדובר במספר שוטרים אף מעבר לשוטרים מיארה, גתנון ופחימה, שמדובר בכתב האישום עצמו, בمرדף ממושך. מרדף שהשתרע על פני מספר כבישים ודריכים תוך שינויים תכופים במסלול הנסיעה, מעבר בין נתיבים ומהירות גבוהה אף תוך עלייה לכארה על אי תנועה וכן יתר המפורט לעיל. גם אם קיימן אי דיק ביחס למציאות האפשרית **בנקודה אחת** במסלול הנסיעה - וענין זה אף הוא לא בוסס מעבר לתמונה שהוגשה ובמיוחד נוכח היחס בין המרחק לבין המהירות שיכול להסביר את הגרסה - אין בכך בנסיבות המקירה ממש ערעור הראיות לכארה ומהימנות השוטרים שלפיהם המשיב 2 הוא זה שנаг ברכב. משזו המסקנה אין גם מקום לטענה שלפיה נגה אחר - שהוא "האדם הרביעי" - הוא זה שנаг ברכב באישום הראשון.

13. מילא מתעוררת השאלה, האם המשיבים 1 עד 3 היו אכן טרמפיקטים כפי טענתם. בענין זה אכן קיימת וכי טענת ב"כ המבוקשת, או עקבות בהודעות שמסרו המשיבים כולם בשורה של עניינים עובדיים שעוניים מי בדיק היה ברכב; מי נהג ברכב; מי ישב בקדמת הרכב ומיל ישב במושב האחורי. קר, המשיב 1, המשיב 3 - בחקירה מיום 29.3.2015 טען שהמשיב 2 ישב איתו במושב האחורי של הרכב ותוך שהוא לא ענה לשאלת אם המשיב 3 - שהוא אישר שהוא מכיר אותו - היה איתו ברכב. המשיב 2 בחקירה מאותו יום טען שהמשיב 2 הוא זה שישב מקדים לידו הנגה. המשיב 3 בחקירה מיום 30.3.305 אישר שהוא היה ברכב ושני המשיבים הננספים היו בו גם נהג נוסף (ענין שכבר נשלל לעיל). בחקירה נוספת של משיב 3 (יום 7.4.2015) משיב זה לא ידע לומר מי היה עימו ברכב. הוא אישר שהוא ישב דווקא ליד הנהג אך לא ידע למסור פרטי זהה לגבי הנהג (ענין תמורה לכארה בשלעצמו נוכח המרדף הממושך ונסיבותו).

14. חסר הקוורנטיות, ההגיוון והסבירות של הגרסאות בין המשיבים לבין עצמם, נמשך גם בחקירה המשיב 2 מיום 7.4.2015 כשהזו הפעם הוא טען שהוא ישב בחלק האחורי של הרכב יחד עם המשיב 1 (ובשונה מגרסתו הקודמת). גם המשיב 1 בחקירה מיום 7.4.2015 מסר בזה אחר זו גרסאות שונות לגבי מקום היישיבה וסדר היישיבה ברכב.

15. כל אלה מזמנים עד מאוד על קבלת טענת המשיבים 1 ו-3 (ולמעשה גם על טענת המשיב 2) לגבי היותם "טרמפיקטים" כביכול ברכב שהיה נהוג בידי אדם אחר. הסבירות בגרסאות השונות כפי שהן גם התפתחו במהלך החקירה, וביחס בין המשיבים כולם לבין עצמם, מחזקות דווקא את הראיות הלאכריות שבידי המבוקשת, לעניין הכרות ופעולה משותפת של שלושת המשיבים גם יחד. ועל כן יש עוד להוסיף, שהחקירה המשיבים לא הוכיחו היכרות ביניהם (גם ביחס למשיב 3 שהוא כביכול מבוגר מהם בכמה שנים). כולם באים מאותו הכפר. משיבים 1-2 אף העידו על חברות והיכרות קודמת לרבות ביום המפגש. בה בעת הודעתיהם של המשיבים 1-2 היו נגועות בסתריות לגבי מקום המפגש באותו יום וגם ענין זה פועל נגד מהימנות גרסתם ותוך חיזוק הראיות לכארה שבידי המבוקשת.

16. נתון נוסף הקשור בין המבוקשים לבין עצמם, ובהתיחס לאישומים בהם הם מואשמים הוא תרגיל החקירה שנערך להם. המשיבים בתרגיל זה מצינים ש"עקבו אחרינו", "הפטיעו אותנו", "קפצו علينا". תיעוד תרגיל החקירה גם מתעד שהמשיבים 1-2 צחקו כאשר משיב 3 הוכנס לנידתיהם וגם צחקו אחרי שאמר שהוא "תפס

טרמפ" בעטרות. הם גם דיברו על העונש שיוות עליהם. לבסוף אצין, ועודין בכל הקשור לחלק זה של כתוב האישום, שלו המשיבים אכן כתענתם היו טרמפיקטים של רכב שנаг בזאת, הם לכואורה לא היו בורחיהם מן השוטרים כפי שעשו. אך בחקירותם לא ניתן הסבר מספק לנדון לצורכי הבקשה שלפני.

17. על כל האמור לעיל יש גם להוסיף, שמהומר הראות לכואורה עולה שהרכב שבו נתפסו המשיבים בסופו של המרדף שבאים הראשוון, נῆפה ברוחב יעלים בגבעת זאב בשעה 12:20 (ה Hodut ג.כ.). נתען לפניי אמן שהנהג ברכב לבש חולצה זהורת צהובה ואילו המשיב 2 היה לבוש בגדים אחרים עת נעצר. אולם בכך אין כדי קרוסם בחומר הראות לכואורה כפי הנטען ובשים לב לזמן שחלף בין מועד זה שבו נῆפה הרכב לבין תחילת המרדף שהוא בשעה 14:00 ולא בגבעת זאב. כך גם ביחס להודעת ת.כ. שגם היא ציינה אמן פרט לבוש אחרים אך היא ציינה שהוא לא בטוחה בכך (וממילא היא העידה על הנושא ולא על הנהג) ותו록 שבהودעה זו שוב זהה לכואורה הרכב סמוך לשעה 12:00 (שעתים לפני המרדף) - באותו תאריך ברחוב יעלים בגבעת זאב.

18. כמו כן, אין חולק על כך שהטלפונים הניידים של המשיבים 1 ו-2 אוכנו בשעות הבוקר של יום 29.3.2015 בגבעת זאב ובגילה. זאת שעה שמшивים אלה הchkו בCHKIOTם מכל וכל את עצם הימצאותם במקומות אלה. ובכך גם המענה לטענת ב"כ המשיבים לעניין שעת האicon שאין חופפות כביכול את שעות התפרצויות ומשעה שדי בך לצורך הבקשה שלפני משעה שמшивים 1-2 היו לכואורה במקומות אלה חרף הchkותם.

19. ומשעה שאכן קיימות ראות לכואורה לכך שמדובר במעשה שלושה משיבים שפעלו יחד והרכב שבו נסעו נῆפה סמוך למקום שבו הייתה אחת הפריצות בשעות הרלבנטיות בנוסף לאיקונים שתוארו כבר לעיל ובהצטבר גם למציאת הרכוש הגנוב (ברובו) באישומים השני עד הרביעי באותו הרכב, הרי שקיימות ראות לכואורה נגד המשיבים באישומים אלה כולם. ואין מקום לקבל את טענות המשיבים לעניין היעדר חזקה תקופה (המשיבים לא חלקו על כך שהרכוש מושא האישומים השני עד הרביעי הוא זה שנתקנס ברכב). ועוד אצין שלא מצאתי מקום לשינויי ממסקנתי זו בשל הטענות להפרת נהלים כביכול בעת הקמת המחסום או בעת ביצוע הירוי. גם אם כך היה - ואני נדרש להזכיר בכך בדעת זה של ההליך - אין בכך כדי שינוי מן הראות לכואורה בעניינים של המשיבים ובמיוחד נוכח המרדף על כל שלביו כפי שפורטו לעיל.

האישומים החמישי והשישי

20. עם זאת, בכל הקשור לאישומים החמישי והשישי המתיחסים למשיב 1 בלבד, לא מצאתי שקיימות ראות לכואורה. באישום החמישי הראות הייחודיים שהוצעו לעוני הן תמנוגות מצלמת אבטחה וכן הסרטון עצמו שבו צפיתי. קיים אמן דמיון וזהות לכואורה בין הבגדים שלובש האדם בתמונות לבין צילומי מצלמת האבטחה (אוטו אפוד זהה, הטרנינג עם הפסים השחורים וכן הנעלים). אך לא ניתן לראות בסרטון ובתמונות שבחומר החקירה את פניו של הנוכח וממילא גם לא להשוות למשיב 1 בעת מעצרו. בהיעדר ראייה אחרת לעניין זה, לא מצאתי שקיימות ראות לכואורה באישום החמישי. ואוסיף כי לפי ההודעה של א. ט. שבאים זה, מדובר גם ברכב מסווג אחר זהה שבאים הראשוון עד הרביעי. באישום השישי גם כן לא מצאתי שקיימות ראות לכואורה שכן מידת הזיהוי של המשיב 1 בסרט זה היא אף פחותה מזו שבאים החמישי כאשר מלכתחילה כל הטעון בעניין ראיות

לכוארה באישום זה מפי ב"כ המבוקשת נסמן על כך שמדובר ברכב עם תיאור זהה ובדמותו שלבושה באפוד זהה ובسمיכות זמינים ומקום לאיישום הקודם. בריאות אלה כשלעצמה לא ראוי מושם ראות לכוארה באישום זה. עם זאת אצין, שגם אם טעות בידי בעניין הריאות לכוארה בשני אישומים אחרים אלה (חמיישי והשישי) אין בכך כדי לשנות ממסקנתה הכלולת בהחלטה דן שכן עילת המעצר והמסקנה הסופית בהחלטה זו נגזרים בראש ובראשונה מהאיישום הראשון ומהאישומים שנלוויים לו (כפי שיובהר להלן).

UILIT MEZER OHLUPHA

21. כאמור - כאמור - לעילת המעצר. ב"כ המשיב 3 הסכים בדיון שהתקיים בעניינו, שככל שקיימות ריאות לכוארה הוא לא יטعن להיעדר עילה. ב"כ המשיבים 1 ו-2 טוען שמידת המסוכנות הנובעת ממשיב 1 היא פחותה היות שהוא בכלל מקרה לא זה שנהג לפיו הטענה ברכב ולכן חלקו פחות. אך הוא הסכים בסופו של דבר שקיימת עילת מעצר מסווג מסוכנות גם קיימת עילת מעצר של הימלטות וביחס למשיבים כולם (עמ' 28 שורות 1-3).

22. אכן, מסקנתי היא שבנסיבות המקרה קיימת עילת מעצר בגין המשיבים כולם. נסיבות המרדף וההימלטות שבאיישום הראשון הן נסיבות חמורות של מסוכנות והדברים הגיעו אף לכך ירי של השוטרים וטור שהמשיבים נמלטים מהרכב אחר כל הדברים האלה. לכל המשיבים עבר פלילי מכבד בעבירותimin העניין. מדובר בתושבי האזור. נגד המשיבים גם מסרים על תנאי בני הפעלה. כל אלה מקימים גם חשש להימלטות וטור שעולה מכך שאין על המשיבים מORA הדין וקיים קושי לתחת בהם אמון.

23. בנסיבות אלה גם לא מצאת מקום לשחרר את המשיבים לחילופת מעצר זו או אחרת. הכלל שנקבע בפסקה הוא שבנסיבות מעין אלה של סיכון חי אדם תוך מרדף ובריחה מן המשטרה הוא כלל של מעצר עד תום ההליכים אף ללא מקום לשיקילת חילופה. וכך הוא המקרה שלפניibus לב לא רק לנסיבות המקרה עצמן ולעבירות הנוספות שיש ריאות לכוארה לגיביהן, אלא גם נכון העבר הפלילי המכבד והיות המשיבים תושבי האזור - כנזכר לעיל.

התוצאה

24. מטעמים אלה אני מורה על קבלת הבקשה ביחס למשיבים כולם ועל מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

25. חומר החקירה שהוגש לעינוי מושב לב"כ המבקרת וכן המחשב (אמצעי הצפיה).

**ניתנה היום, ז' סיון תשע"ה, 25 Mai 2015, במעמד ב"כ המבקרת, המשפטים 1 עד 3 ובאי כוחם ומתרגם
בית המשפט לערבית.**